

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Куршумлија, СЕПТЕМБАР 2007.

ГОДИНА XVIII БРОЈ 2962

Проф. Др Војислав Шешељ:

*"Да, господине Најс,
ја се залажем за Велику Србију
и увек ћу се за њу залагаићи.
Ја се ње нећу одрећи,
иа макар и завршио
свој животи у Хагу."*

ВЕЛИКА СРБИЈА

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

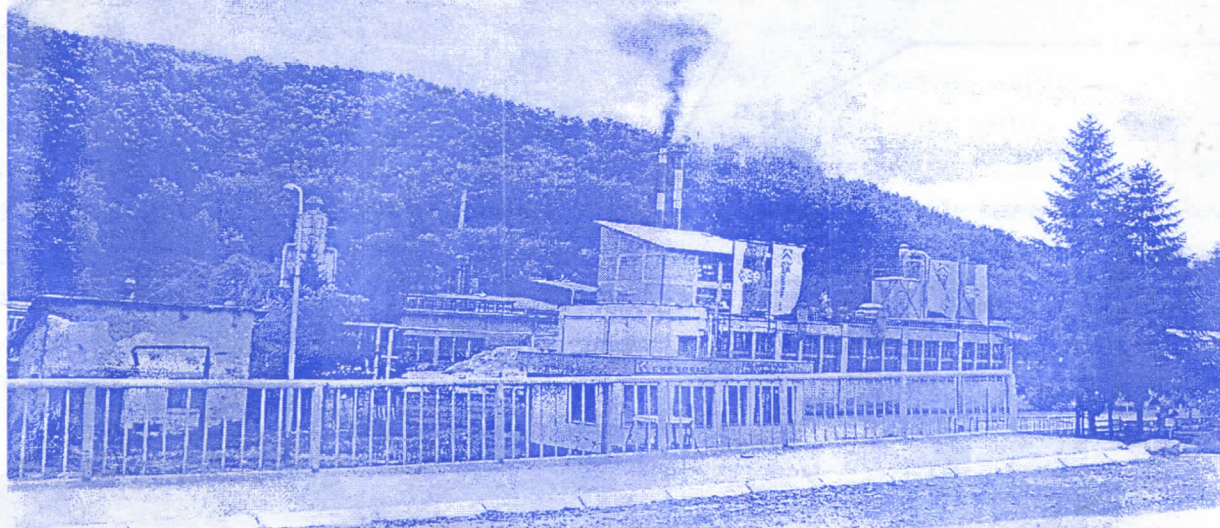
Сви смо желели промене, да нам буде боље, да живимо безбрижно и срећно, имали смо обећања, ОГРОМНА, улазак у Европу, МИЛИОН нових радних места, тражили смо и добили жуто-браон коалицију.

Каква нам је власт у нашој Србији, таква али много гора власт је у нашој општини. И оно мало по чему смо били препознатљиви, нестало је. Сетите се да смо по „Пролећној песми“ били познати по целој земљи. Данима путујући из града у град, захваљујући њој, људи су слушали и гледали прелепе дечије песмице из малог места, нашег места.

Немамо већ одавно ни гитаријаду, ни фолклор, не постоји културни живот у граду. И спортску халу још чекамо. Када ће бити готова не знамо. Сличне хале у другим местима већ су почеле да раде и коштале су упола мање од ове наше, незавршене. Колико ће још новца требати?

Нема града у Србији који лежи на три реке, а ми жедни-вода загађена. На све стране ђубре, где год да погледаш. Комунално предузеће се шири одборницима и стручњацима а град одавно нема ко да чисти и пере.

Чекамо да падне киша и очисти град и смрад који се шири са свих страна.

Мање радника-више загађења

Пре приватизације Шик „Копаник“ је имао око 1800 радника да би 2007. спао на око 800 радника. То је донела та „позитивна“ приватизација тадашње назовимо демократске власти.

Та квази приватизација по програму тадашње владе на челу са Ђинђићем а касније и Живковићем имала је за циљ да помоћу неспособних, нестручних и склоних само за свој интерес упропасти фирме па је тако и Шик „Копаоник“ приватизован. Да је то тачно показало се у Шик „Копаонику“ смањењем броја радника, смањењем обима производње, нередовним исплатама личних доходака а све већим загађењем животне средине. Ако је и пре приватизације било минимално загађивање животне средине, циљ сваке приватизације би требало да отклони све недостатке друштвене својине. У случају Шик „Копаоника“ десило се све супротно. И поред изграђене фабрике за пречишћавање вода која сада и не ради а преласком на котлове на пиљевину чак је дошло и до аеро загађења што раније није био случај.

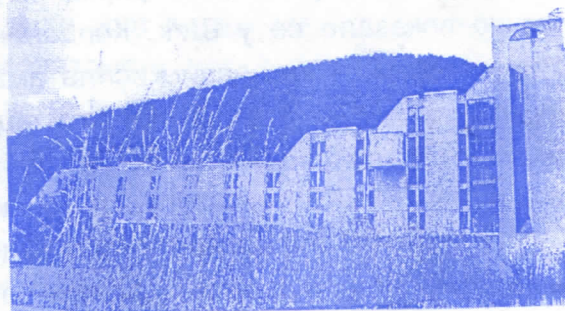
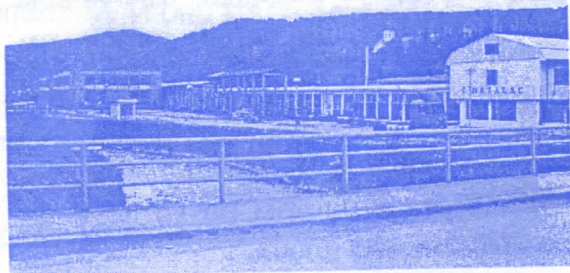
Модна конфекција „7.јули“

Некада гигант у модној индустрији са 1000 радника запослених, данас је у центру ругло и успомена на Петооктобарску револуцију. Фабрика која је нешто значила у „Европи и свету“ са 45 продајних објеката у власништву, са резервама материјала за три године са 10-ак сличних фабрика у Србији које су радиле за потребе „7. јула“ променила је „имиџ и моду“ са катанцем на вратима, боље рећи „Маршићанин-модом“, односно ДЕ-ЕС-ЕС модом. Најбоље то знају ојађени и обесправљени радници.

„Металац“ - Куршумлија

Металска индустрија са 450 запослених, отишла је под стечеј и продата за богателну цену под мистериозним околностима. Радници су остали на улици иако је „Металац“ имао свој устаљен и разноврстан производни програм.

Нажалост, данас остају само успомене где су све радници изводили радове и на којим објектима широм ЗЕМЉЕ и уздах сваког грађанина и радника у куршумлији на аветињски изглед и празнину некада врло успешне фабрике, а данас под катанцем и у канџама „жуто-браон“ коалиције.

Све ово прате органи гоњења и судство али по многима „скрштених руку“ и „затворених очију“.

Једино отварају очи и доносе „праведне“ одлуке када су у питању дневнице са ратишта за себе, своје рођаке и пријатеље. Као да ми обични смртници нисмо били у истом рову и делили исти страх и бранили исту-нашу државу.

Резултати њеног рада свуда су видљиви. Тако имамо катанце на наше некадашње колико-толико успешне фирме а неке су „транспарентно“ и „поштено“ продате. Остало је у нашем граду без посла преко 3600 радника-и сада шта „ко сада да ме погледа у очи“, „живот не може да чека“, „поштено“, „од нас зависи“, „стручност изнад политике“, пароле и лажи на које смо насели. Фирме које су стваране годинама уништене су и продате-приватизоване буд зашто, а нама остаје да се са сетом сећамо наших бивших времена. Наш народ каже да и од најгорег постоји горе. Постоји ли још нешто горе? Вероватно да.

Зато размислимо да ли и даље давати кредит онима који су нас стручно и зналачки довели до дна.

**ГРАЂАНИ КУРШУМЛИЈЕ, ГЛАС ЗА СРС СПРЕЧИЋЕ ДА НАШ
ГРАД ВРАТИ СТАРИ НАЗИВ „АД ФИНЕС“ - КРАЈ СВЕТА.**

Оснивач и издавач Проф. Др Војислав Шешељ, Главни и одговорни уредник: Елена Божић-Талиан, Заменик главног и одговорног уредника: Мартина Томан, Помоћник главног и одговорног уредника: Момир Марковић, Издање припремио: ОО СРС Куршумлија, Уредник издања: Звонко Петровић, Тираж: 1000 примерка. Новине Велика Србија уписане су у регистар средстава јавног информисања под бројем 1104 5. јула 1991. године